

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3MCdo/12/2012
Identifikačné číslo spisu:	7203898817
Dátum vydania rozhodnutia:	11.10.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Daniela Sučanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:7203898817.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného eurobus, a.s., so sídlom v Košiciach, Staničné námestie č. 9, proti povinnému DP PLUS, s.r.o., so sídlom v Čani, Rekreačná č. 1, pre vymoženie 5 642,97 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Košice II pod sp. zn. 38 Er 816/2003, o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti uzneseniu Okresného súdu Košice II z 23. novembra 2010 č.k. 38 Er 816/2003-9 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach z 26. októbra 2011 sp. zn. 5 CoE 52/2011, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Okresného súdu Košice II z 23. novembra 2010 č.k. 38 Er 816/2003-9 vo výroku o trovách exekúcie a uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 26. októbra 2011 sp. zn. 5 CoE 52/2011 z r u š u j e a vec v rozsahu zrušenia vracia Okresnému súde Košice II na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Okresný súd Košice II uznesením z 23. novembra 2010 č.k. 38 Er 816/2003-9 exekúciu vyhlásil za neprípustnú, exekúciu zastavil a súdnemu exekútorovi JUDr. Ing. Karolovi Mihalovi náhradu trov exekúcie nepriznal. Takto rozhodol po zistení, že povinný v priebehu exekučného konania zanikol bez právneho nástupcu, čím stratil spôsobilosť byť účastníkom konania, a preto v danej veci je odôvodnený postup podľa § 57 ods. 1 písm. g/ zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“). Výrok o nepriznaní trov exekúcie súdnemu exekútorovi odôvodnil tým, že povinnosť zaplatiť trovy exekúcie nemožno povinnému pre jeho zánik bez právneho nástupcu uložiť, nebola zistená ani procesná zodpovednosť oprávneného za zastavenie exekúcie, ktorá by podľa § 203 ods. 1 Exekučného poriadku odôvodňovala jeho povinnosť na zaplatenie trov exekúcie a nebol dôvodný ani postup podľa § 203 ods. 2 Exekučného poriadku, keďže exekúcia nebola zastavená na základe § 57 ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku.

Krajský súd v Košiciach, na odvolanie súdneho exekútora čo do výroku o trovách exekúcie, uznesením z 26. októbra 2011 sp. zn. 5 CoE 52/2011 uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdil. Bol

toho názoru, že súd prvého stupňa o trovách exekúcie rozhodol vecne správne a v celom rozsahu sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia.

Generálny prokurátor Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) na základe podnetu súdneho exekútora napadol uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o trovách exekúcie a potvrdzujúce uznesenie odvolacieho súdu (ďalej len „napadnuté rozhodnutia“) mimoriadnym dovolaním, v ktorom vyslovil názor, že spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Uviedol, že súdy nesprávne stanovili dôvod zastavenia exekučného konania. Predpokladom výmazu z obchodného registra ex offio v zmysle § 68 ods. 3 písm. c/ Obchodného zákonníka z dôvodov podľa § 68 ods. 6 Obchodného zákonníka je nedostatok majetku dlžníka (§ 68 ods. 9 Obchodného zákonníka). V danom prípade zániku povinného a jeho strate spôsobilosti na právne úkony teda predchádzala skutočnosť, že povinný je nemajetný, a preto práve nedostatok majetku bol v príčinnej súvislosti s jeho zánikom. Na základe týchto skutočností exekučný súd mal exekučné konanie zastaviť z dôvodu, že majetok povinného nepostačuje ani na úhradu trov exekúcie (§ 57 ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku) a nie podľa § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku a následne pri stanovení náhrady trov exekúcie aplikovať § 203 ods. 2 Exekučného poriadku.

Oprávnený ani súdny exekútor sa k mimoriadnemu dovolaniu generálneho prokurátora nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243a ods. 3 O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutia súdov v rozsahu podľa § 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 242 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora je dôvodné.

Mimoriadne dovolanie ako dovolací dôvod uvádza, že napadnuté rozhodnutia spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Podľa § 196 Exekučného poriadku za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena o daň z pridanej hodnoty.

Náklady podľa § 196 uhrádza povinný (§ 197 Exekučného poriadku).

Podľa § 203 ods. 1 Exekučného poriadku, ak dôjde k zastaveniu exekúcie zavinením oprávneného, súd mu môže uložiť nahradenie nevyhnutných trov exekúcie.

Ak sa exekúcia zastaví z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, znáša ich oprávnený. To neplatí, ak ide o vykonanie exekúcie na vymoženie pohľadávky na výživnom. V takomto prípade znáša trovy exekúcie súd; súd nemá právo na náhradu trov exekúcie, ktoré platil (§ 203 ods. 2 Exekučného poriadku).

S dôvodom vytýkaným napadnutým rozhodnutiam generálnym prokurátorom treba súhlasiť, pretože súdy nižších stupňov sa náležite nezaoberali otázkou, z akého dôvodu došlo k výmazu povinného z obchodného registra, ktorá skutočnosť má dopad na dôvod zastavenia exekúcie v zmysle § 57 Exekučného poriadku a následne aj na rozhodnutie o trovách exekúcie. Ak totiž dôvod zastavenia exekúcie spočíva v dôvode uvedenom v § 57 ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku, o trovách exekúcie treba rozhodnúť podľa § 203 ods. 2 Exekučného poriadku, v ktorom prípade musí uhradiť trovy exekúcie oprávnený.

Dovolací súd sa stotožňuje s názorom generálneho prokurátora, že v prípade, ak povinný bol zrušený bez likvidácie z dôvodu, že nemá obchodný majetok, ktorý by postačoval na náhradu primeraných výdavkov a odmeny za výkon funkcie likvidátora, prichádza do úvahy zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku z dôvodu, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, a nie podľa § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku z dôvodu existencie iného dôvodu, pre ktorý nemožno exekúciu vykonať. Závery súdov nižších stupňov, ktorými ustálili dôvod zastavenia exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku, treba považovať za súčasný stav veci, keď sa neoboznámili s dôvodmi, pre ktoré došlo na základe uznesenia Okresného súdu Košice I z 30. júna 2008 č.k. 28 Cbr 17/2007-19 k zrušeniu povinného bez likvidácie a následne k jeho výmazu z obchodného registra, za predčasné. Preto aj ich rozhodnutie o trovách exekúcie nemožno považovať za správne.

Keďže súdy nižších stupňov založili svoje rozhodnutia na právnych záveroch, ktoré nepovažuje dovolací súd za daného stavu veci za správne, Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o trovách exekúcie a uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil Okresnému súdu Košice II na ďalšie konanie (§ 243b ods. 1, 3 O.s.p. v spojení s § 243i ods. 2 O.s.p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd aj o trovách pôvodného a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p. v spojitosti s § 243i ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.